

Wskazówki dla korzystających ze słownika

Hasła szwedzkie podane są w ścisłym porządku alfabetycznym. Homonimy szwedzkie opatrzone cyframi arabskimi i potraktowane jako odrębne hasła słownikowe. Jeśli wyraz szwedzki występuje w różnych kategoriach gramatycznych, odpowiednie części mowy oznaczono cyframi rzymskimi. Poszczególne znaczenia wyrazów szwedzkich zaznaczono cyframi w kółeczku, po których zazwyczaj następuje objaśnienie semantyczne po szwedzku. Objaśnienia te uzupełniane są w razie potrzeby komentarzem stylistycznym lub informacjami rzeczowymi.

Przy doborze złożzeń kierowano się zasadą częstotliwości i ważności haseł. Chodziło nam o to, aby podane złożenia mogły służyć za wzór do tworzenia innych wyrazów złożonych.

Rzeczowniki szwedzkie podano wraz z końcówką formy określonej liczby pojedynczej i końcówką formy nieokreślonej liczby mnogiej. Dotyczy to również rzeczowników złożonych. W przypadku, kiedy forma liczby mnogiej nie występuje lub należy do rzadkości, rzeczownik opatrzone znakiem 0. Symbolem – oznaczono formy rzeczownika, które są równoznaczne z formą podstawową. Rzeczowniki o niepełnych końcówkach opatrzone skrótem *r* (= rodzaj realny) lub *n* (= rodzaj nijaki). Nieregularne formy liczby mnogiej występują jako oddzielne hasła wraz z odsyłaczem do odpowiedniej formy podstawowej (**gäss** *se* gås). Zasadę tę zastosowano również w przypadku nieregularnych przymiotników, przysłówków i czasowników.

Przy rzeczownikach polskich podano rodzaj gramatyczny (*m*, *f*, *n*) z wyjątkiem przypadków, kiedy to rzeczownikowi towarzyszy przymiotnik. Rzeczowniki polskie występujące tylko w liczbie mnogiej opatrzone skrótem *pl*, jednak nie dotyczy to zwrotów i wyrażeń.

Czasowniki szwedzkie oznaczono kwalifikatorami (*tr*, *itr*, *rfl*, *dep*) wskazującymi formę przechodnią, nieprzechodnią, zwrotną i formę czynno-bierną (deponens). Następnie podano przynależność koniugacyjną czasownika (1, 2, 3, 4). Przy nieregularnych czasownikach prostych podano wszystkie formy podstawowe (**gå** *gick*, *gått*). Czasowniki złożone rozdzielnie i nierozdzielnie i mające to samo znaczenie umieszczono pod tymi hasłami, które występują najczęściej we współczesnej szwedczyźnie.

Czasowniki polskie – z nielicznymi wyjątkami – podane są w formie niedokonanej. Przy tłumaczeniu zwrotów, wyrażeń oraz czasowników z partykułą akcentowaną użyto z reguły formy dokonanej.